

UITSpraak 16-010

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden
inzake
het beroep van [naam], appellant
tegen
de Deelexamencommissie Notarieel Recht, verweerder

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 11 december 2015 heeft verweerder het verzoek van appellant tot (gedeeltelijke) ontheffing van de instapeis voor de onderwijseenheden Erfrecht en Huwelijksvermogensrecht, afgewezen.

Bij brief van 18 januari 2016, ontvangen op 20 januari 2016, heeft appellant tegen dit besluit pro forma administratief beroep bij het College ingesteld.

Bij brief van 2 februari 2016, ontvangen op 9 februari 2016, heeft appellant de gronden van zijn beroep ingediend.

Door appellant wordt - kort weergegeven – aangevoerd dat het bestreden besluit op onjuiste gronden is gestoeld. Hij stelt dat hem ten onrechte wordt verweten niet tijdig contact opgenomen te hebben met de studieadviseur om zijn studieprogramma te bespreken. Appellant voert aan dat hij al op 13 september 2015 om een gesprek met de studieadviseur heeft verzocht. Appellant stelt niet op de hoogte te zijn gesteld van de instapeisen en vreest studievertraging op te lopen. Appellant heeft bij zijn beroepschrift onder andere een hinderverklaring van 27 juli 2015 overgelegd. Hij verzoekt om vergoeding van de kosten van het administratief beroep in de zin van artikel 7:25 van de Algemene wet bestuursrecht (“Awb”). Verder verzoekt hij om een voorlopige voorziening te treffen.

Uitspraak
16-010
Blad 2/7

Bij brief van 26 februari 2016 heeft verweerder het College ingelicht dat zij naar aanleiding van het beroepschrift van appellant een nieuw besluit op 19 februari 2016 heeft genomen. Verweerder heeft besloten om voor appellant een uitzondering te maken op de instapeis voor de twee onderwijseenheden.

Bij brief van 3 maart 2016, ontvangen op 10 maart 2016, heeft appellant kenbaar gemaakt dat hij het niet eens is met het nieuwe besluit. Hij wil het beroep aanhouden, omdat hij twee tentamengelegenheden wenst voor de twee tentamens. Appellant trekt het verzoek om een voorlopige voorziening in, evenals het deel van het beroep dat gericht is tegen de ontheffing van de instapeis voor de twee tentamens, nu verweerder hem daarin tegemoet is gekomen.

Bij e-mail van 18 maart 2016 en 23 maart 2016 hebben partijen aangegeven geen bezwaar te hebben tegen de aanhouding van dit beroep.

Op 3 mei 2016 vond een gesprek tussen partijen plaats om te bezien of een minnelijke schikking getroffen kon worden. Er is geen minnelijke schikking tot stand gekomen.

Bij e-mail van 13 mei 2016 heeft verweerder op verzoek van het College de stand van zaken toegelicht.

Verweerder heeft op 28 juni 2016 een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op 6 juli 2016 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellant is ter zitting verschenen. Namens verweerder is [naam] verschenen.

2. De overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid

Met de op 20 januari 2016 door het College ontvangen brief heeft appellant tijdig beroep ingesteld tegen het besluit van 11 december 2015. Het beroepschrift voldoet aan de daaraan ingevolge de Awb en de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (“WHW”) gestelde eisen, zodat het administratief beroep ontvankelijk is.

**Uitspraak
16-010**

Blad 3/7

3. Relevante regelgeving

Ingevolge artikel 7.13, eerste lid, van de WHW stelt het instellingsbestuur voor elke door de instelling aangeboden opleiding of groep van opleidingen een onderwijs- en examenregeling vast.

De artikelen 4.2.1 en 4.2.2 van de Onderwijs en examenregeling van de bacheloropleiding Notarieel Recht 2015-2016 ("OER") luiden:

4.2.1 De tentamens waaraan niet mag worden deelgenomen alvorens de tentamens van een of meerdere andere onderwijseenheden met goed gevolg zijn afgelegd, 25 zijn opgenomen in de e-studiegids. (...)

Voor deelname aan tentamens uit het derde jaar van de bachelorfase gelden de volgende voorwaarden:

<i>Zonder een voldoende voor het vak (de vakken)</i>	<i>Mag niet aan onderstaande onderdelen van het tweede en derde jaar worden deelgenomen</i>
--	---

van de vakken 'Verbintenissenrecht' en 'Goederenrecht' moet één van de twee vakken met een voldoende zijn behaald en voor het andere vak moet tenminste het cijfer vier zijn behaald	Huwelijksvermogensrecht Onroerend goedrecht Erfrecht
---	--

4.2.2 Voor de onderwijseenheden en de tentamens waarmee deze worden afgesloten die in een bepaalde volgorde moeten worden doorlopen, kan de examencommissie in bijzondere gevallen op schriftelijk en gemotiveerd verzoek van de student een andere volgorde bepalen.

4. De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Appellant heeft op 26 november 2015 bij verweerder een verzoek ingediend om, gelet op zijn persoonlijke omstandigheden, ontheffing van de instapeisen van de onderwijseenheden Huwelijksvermogensrecht en Erfrecht van de bacheloropleiding Notarieel Recht te krijgen. Op dat moment voldeed hij niet aan de instapeisen, nu hij weliswaar de onderwijseenheid Goederenrecht op

Uitspraak
16-010
Blad 4/7

6 maart 2015 met het cijfer 6 had afgesloten, maar de onderwijseenheid Verbintenissenrecht nog niet had gevolgd.

Bij besluit van 11 december 2015 heeft verweerder aan appellant medegedeeld dat het in beginsel niet mogelijk is om op basis van persoonlijke omstandigheden een uitzondering te maken op de instapeisen.

Uit coulance heeft verweerder bij besluit van 19 februari 2016 appellant evenwel alsnog ontheffing verleend van de instapeisen, zodat hij kon deelnemen aan de tentamens voor die twee onderwijseenheden op 30 maart 2016 en 1 april 2016.

Appellant heeft vervolgens voor het tentamen Erfrecht een 6 en voor het tentamen Huwelijksvermogensrecht een 3 gehaald. Gelet op deze uitslagen heeft hij aangegeven dat zijn beroep nog louter is gericht op het verkrijgen van een tweede tentamengelegenheid voor de onderwijseenheid Huwelijksvermogensrecht.

In het gesprek op 3 mei 2016 heeft appellant aangegeven dat hij vreest het (hogere) instellingscollegegeld te moeten betalen als hij pas volgend collegejaar opnieuw tentamen kan doen voor de onderwijseenheid Huwelijksvermogensrecht, naast zijn master Rechtsgeleerdheid. Verweerder heeft op 12 mei 2016 appellant medegedeeld dat in zijn geval het wettelijk tarief geldt. Op 9 juni 2016 heeft appellant verweerder bericht dat Plexus (de studentendecaan) hem eenzelfde mededeling heeft gedaan. Appellant heeft vervolgens aangegeven dat hij toch nog in het huidige studiejaar zijn bachelor Notarieel Recht wil afronden. Hij wil namelijk op een zo kort mogelijke termijn zijn twee bachelors, te weten Rechtsgeleerdheid en Notarieel Recht, afronden. Daartoe heeft hij in één studiejaar al 140 studiepunten weten te behalen.

Verweerder heeft op 17 juni 2016 appellant bericht dat, nu duidelijk is dat hij geen financieel nadeel zal ondervinden als hij pas volgend studiejaar opnieuw tentamen kan doen voor de onderwijseenheid Huwelijksvermogensrecht, een oplossing voor het geschil is gevonden. Appellant is echter een andere mening toegedaan. Hij stelt dat de omstandigheid dat verweerder in eerste instantie een onjuist besluit heeft genomen, niet de reden mag zijn dat hij nu een tentamenkans mist.

Uitgangspunt van de OER is dat een student per collegejaar voor elke onderwijseenheid twee tentamenkansen heeft. Vast staat dat appellant wat betreft de onderwijseenheden Huwelijksvermogensrecht en Erfrecht in het collegejaar

Uitspraak
16-010
Blad 5/7

2015-2016 slechts één tentamenmogelijkheid heeft gehad, omdat verweerder in eerste instantie had geweigerd hem ontheffing van de instapeisen voor deze tentamens te verlenen. Indien deze weigering in administratief beroep niet in stand blijft, leidt voormeld uitgangspunt van de OER er 'automatisch' toe dat verweerder door appellant voor de onderwijseenheid Huwelijksvermogensrecht een tweede tentamenmogelijkheid te onthouden in strijd met het recht heeft gehandeld. Het College zal derhalve beoordelen of het besluit van 11 december 2015, wat betreft de weigering voor de onderwijseenheid Huwelijksvermogensrecht, de toets in rechte kan doorstaan.

Tussen partijen is niet in geschil dat appellant ten tijde van belang niet voldeed aan de voorwaarden om aan het tentamen voor de onderwijseenheid Huwelijksvermogensrecht deel te nemen, zoals is vermeld in artikel 4.2.1. van de OER. Artikel 4.2.2. van de OER biedt verweerder evenwel de bevoegdheid appellant toestemming te verlenen desondanks aan dat tentamen deel te nemen. Daarvoor is vereist dat sprake is van een "bijzonder geval".

Appellant heeft zich op het standpunt gesteld dat hij vanwege de overgelegde hinderverklaring en de op te lopen studievertraging dient te worden aangemerkt als een bijzonder geval op grond waarvan verweerder hem ontheffing van de instapeis had moeten verlenen.

Voorop dient te worden gesteld dat appellant een uitzonderlijke prestatie heeft geleverd door in één studiejaar 140 studiepunten te behalen. Deze prestatie leidt op zichzelf evenwel niet tot de slotsom dat sprake is van een bijzonder geval, als bedoeld in artikel 4.2.2. van de OER. Dit geldt zonder nadere toelichting, die ontbreekt, evenzeer voor de omstandigheid dat appellant in het vorige studiejaar studiehinder heeft ondervonden, ten bewijze waarvan hij een hinderverklaring heeft overgelegd. Wat er verder ook zij van de juistheid van de stelling van appellant dat de studieadviseur hem niet heeft geattendeerd op de instapeis voor de onderwijseenheid Huwelijksvermogensrecht, had hij hiervan eenvoudig op de hoogte kunnen zijn door de OER te raadplegen. Hoewel verweerder appellant ten onrechte heeft aangerekend niet tijdig contact te hebben opgenomen met de studieadviseur noopt dit onder deze omstandigheden niet tot vernietiging van het bestreden besluit.

Verweerder heeft voorts de studievertraging die appellant oploopt door pas in het volgend jaar deel te kunnen nemen aan de onderwijseenheid Huwelijksvermogensrecht terecht niet als zodanig bijzondere omstandigheid

Uitspraak
16-010
Blad 6/7

aangemerkt dat appellant op grond daarvan zou moeten worden vrijgesteld van de instapeis. Doordat dat tentamen plaatsvindt in het eerste semester is de studievertraging immers beperkt.

Verweerder heeft derhalve terecht geweigerd appellant vrij te stellen voor de instapeis voor de onderwijseenheid Huwelijksvermogensrecht. De omstandigheid dat verweerder later deels van dit besluit is teruggekomen, leidt – wat daarvan ook zij – niet tot de slotsom dat verweerder door eerder vrijstelling te weigeren in strijd met het recht heeft gehandeld. Nu appellant derhalve louter uit coulance heeft kunnen deelnemen aan de tentamens voor de onderwijseenheden Erfrecht en Huwelijksvermogensrecht, heeft verweerder door voor de onderwijseenheid Huwelijksvermogensrecht herkansing te weigeren niet in strijd met het recht gehandeld. Nu ook overigens niet is gebleken van andere feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Nu het beroep ongegrond wordt verklaard, bestaat er reeds daarom geen aanleiding om een proceskostenvergoeding aan appellant toe te kennen.

Uitspraak
16-010

Blad 7/7

5. De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep **ONGEGROND**.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit: mr. O. van Loon (voorzitter), dr. A.M. Rademaker, M. Heezen, H.J.J. Bisscheroux en mr. J. Nijland (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. M.S.C.M. van de Loo.

mr. O. van Loon,
voorzitter

mr. M.S.C.M. van de Loo,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: